

D'ESQUENA A LA POBRESA ES GOVERNA MILLOR.

Clientelisme: m.[PO] *Relació entre polítics i ciutadans en què s'intercanvia protecció econòmica i social com a compensació de suport polític o electoral.*

Diccionari de l'Institut d'Estudis Catalans.

Durant els 16 anys d'Esquerra Republicana al capdavant de l'Ajuntament de Manlleu hem viscut multitud d'episodis que ens han glaçat la sang i ens han situat en algun punt del camí que va de la vergonya aliena a la ràbia. Si fem memòria, sense voluntat de voler anar massa enllà, som moltes les que encara recordem l'entramat de sous encoberts, dietes excessives i augments retributius desmesurats del govern 2011- 2015, el cas dels 412.000€ públics engolits pel forat negre de les obres de la plaça, o la pujada de salaris d'alts càrrecs de l'Ajuntament aprovat a les acaballes del mandat de Pere Prat com a mostra d'agraïment pels serveis prestats.

Aquesta manera de fer, i de fer política -perquè sí, això també és fer política- no va variar gens ni mica amb el relleu d'alcaldes de 2015. Pere Prat plegava, l'hereu assumia el càrrec, ERC mantenia el poder, i tot quedava *lligat i ben lligat* per continuar amb la política d'intercanvi de favors per a uns pocs, i de gestió de la misèria per a la majoria; pura política municipal “de tota la vida”. I de casos similars als citats anteriorment en podríem trobar molts al llarg dels darrers quatre anys de legislatura, ja que si alguna cosa caracteritza l'acció política de l'actual equip de govern de Manlleu és que aquesta ve determinada per uns interessos molt particulars i molt concrets, i no pas seguint la lògica del bé comú, la igualtat d'oportunitats i encara menys, la lluita contra la pobresa.

En aquest sentit, des de la CUP Manlleu ens veiem obligades a posar el crit al cel per la darrera jugada mestra d'Esquerra Republicana de Manlleu, que al nostre parer, creua totes les línies vermelles marcades pel sentit comú, la decència i l'ètica política: demanar un préstec bancari per valor de 833.484€ per construir una nova comissaria per la Policia Local, a mesos vista d'una campanya electoral per les eleccions municipals i prorrogant el pressupost de 2018 per evitar-se mal de caps a l'hora de quadrar els números -sí, i en tot cas, ja s'ho trobarà el proper equip que hagi de governar Manlleu a partir del juny de 2019-. La qüestió no és si la CUP estem a favor o en contra d'aquesta nova comissaria; és més, pensem que les condicions de les actuals dependències policials no són les millors, i fins i tot es podrien estar vulnerant drets de les persones particulars que es veuen obligades a fer-ne ús. La qüestió són les prioritats polítiques i, sens dubte, *la xifra i les maneres*.

Pel que fa a *la xifra*, a ningú se li escapa que més de 833.000€ públics són molts diners públics. Concretament es tracta de l'equivalent al 125% del pressupost total de l'Oficina de

Promoció Econòmica per tot un any -665.785€-, multiplica per 5 el pressupost aprovat per habitatge social -150.000€- i multiplica també, per 8 en aquest cas, la despesa destinada a ajudes d'emergència social -108.841€-. Tot plegat, en un context d'empobriment progressiu de la població des de l'esclat de la crisi capitalista el 2008, pel qual Manlleu pateix una de les taxes d'atur estructural més altes de la comarca, amb 481 famílies fent ús del banc d'aliments per poder menjar l'any 2017 i a on, a dia d'avui, es segueixen produint desnonaments i es segueix vulnerant el dret a un habitatge digne mentre l'Ajuntament és incapaç d'oferir alternatives habitacionals a les famílies afectades.

Com apuntàvem, no podem deixar d'esmentar *les maneres* d'aquest govern. Finalment el passat 29 de novembre s'aprovava via ple extraordinari la proposta de construcció de la nova comissaria amb el suport incondicional del grup municipal exconvergent, que darrerament sembla que s'ha convertit en la crossa acrítica del règim esquerrocraàtic instaurat a Manlleu des de 2003. En tot cas, volem destacar les peripècies que hem viscut per tal que el govern desencallés el projecte: des de l'augment del pressupost de la comissaria, el qual fa uns mesos s'estimava al voltant dels 200.000€ i en acabat s'ha passat a donar el vist-i-plau a una xifra quatre vegades superior sense cap justificació aparent, fins a haver d'aguantar l'espectacle lamentable i vergonyós del 20 de novembre, quan ERC, PDECAT i PSC feien del ple ordinari una mena de competició en directe per veure qui ensabonava més i millor als membres de la plantilla de la policia que assistien com a públic al plenari. Tot plegat, digne d'una *cacicada* pròpia d'altres temps, i amb gairebé un milió d'euros de tots els manlleuencs i manlleuenques en joc.

Per acabar, volem apuntar que la CUP Manlleu, durant el debat generat al ple extraordinari entorn la conveniència de gastar tants recursos públics en una comissaria, vam formular una pregunta clara i concisa dirigida al govern, que a continuació transcrivim: “*quin és el criteri polític d'un govern suposadament d'esquerres per destinar un préstec de més de 833.000€ a una comissaria quan tan sols es destinen 150.000€ a habitatge protegit i poc més de 100.000€ al pressupost d'emergències socials?*”. No vam obtenir resposta, la qual cosa ens indica que, a banda de la manca d'educació i dels mínims democràtics exigits a qualsevol govern de qualsevol administració, Esquerra Republicana de Manlleu governa millor d'esquena a la pobresa. I el que ens genera més impotència és que no ens sorprèn; durant 16 anys n'han tingut prou amb cuidar, protegir i finançar als que són algú, la seva clientela, per guanyar eleccions. I mentrestant, les qui no són ningú, les sense nom, les excloses; cada dia més i més excloses. Al final, és una qüestió de prioritats.

Ismael Dot.
Regidor de la CUP Manlleu.